

РЕШЕНИЕ

№ 4470

гр. София, 05.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 16.06.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

**ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилска
Елка Атанасова**

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **3602** по описа за **2023** година докладвано от съдия Мария Ситнилска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационната жалба на С. В. П. срещу решение № 3846 от 18.10.2022 г., постановено по НАХД № 2462/2022 г. по описа на Софийския районен съд, с което е потвърден електронен фиш серия „К” №2894664 от 23.07.2019 г. на СДВР. Наведени са доводи за незаконосъобразност на обжалвания съдебен акт, като постановен в нарушение на материалния закон - касационно основание по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1 от Наказателно-процесуалния кодекс (НПК), във връзка с чл. 63, ал. 1 ЗАНН. Обосновават се съображения, че са изтекли сроковете за изпълнение на наказанието по чл. 82 от ЗАНН. Сочи, че е получил оспореният фиш на 26.01.2022 г., което е повече от две години от датата на неговото издаване. Претендира отмяна на обжалваното решение.

Ответникът Столичната дирекция на вътрешните работи, чрез процесуалният си представител юрк. А. в депозираните по делото писмени бележки изразява становище за неоснователност на касационната жалба. Заявява искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на договореното адвокатско възнаграждение.

Представителят на Софийската градска прокуратура дава заключение за

основателност на касационната жалба.

Административен съд София - град, XIX-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е ДОПУСТИМА, като подадена от легитимирано лице, в срока по чл. 211, ал.1 от АПК, приложим по силата на чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол

Разгледана по същество касационната жалба е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Предмет на производството пред Софийския районен съд е електронен фиш серия К № 2894664 на СДВР, с който на С. В. П. е наложена глоба в размер на 100 лв., на основание чл. 189, ал. 4 във вр. с чл. 182, ал .1, т. 3 от ЗДвП, за извършено нарушение на чл. 21, ал. 2 вр. ал.1 от ЗДвП.

Въз основа на събраните по реда на НПК доказателства и доказателствени средства Софийският районен съд от фактическа страна е установил следното: на 22.07.2019 г. в 17:42 часа в [населено място], [улица], срещу № 139 с посока на движение от [улица]към [улица], управлява МПС, лек. Автомобил „Фиат Стило“, ДК [рег.номер на МПС] , при ограничение на скоростта 80 км/ч, въведено с п. з. В-26 за населено място, с установена стойност на скоростта 105 км/ч с МПС. Нарушението е установено с автоматизирано техническо средство. Приложена е справка за МПС, съгласно която собственик на МПС е С. В. П..

След установяване на извършеното нарушение, и установяване собственикът на лекия автомобил, чиято скорост е била отчетена, е издаден електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство, Серия К №2894664 на СДВР, с който на П. е наложена глоба от 100, 00 лв. Електронният фиш е връчен на касатора на 26.01.2022 г.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е приел, че електронният фиш е издаден при спазване на процесуалните правила и при правилно прилагане на материалния закон при определяне съставомерността на деянието и неговата правна квалификация. Мотивирал е въз основа на кои факти, обстоятелства и доказателства е направил извод, че извършването на вмененото на санкционираното лице административно нарушение е установено по несъмнен начин. Посочил е, че абсолютният давностен срок за погасяване на административно-наказателното преследване за наказанието „глоба“ е четири години и шест месеца, които не са изтекли. Решението на Софийския районен съд е правилно.

Пред касационната инстанция не са оспорени установените от въззивния съд факти, свързани с извършването на нарушение по чл. 21, ал.2 вр. ал.1 от ЗДвП. Касационният състав възприема изцяло изводите на районния съд, тъй като те се основават на релевантните факти, които са правилно установени и подведени под приложимите материалноправни норми.

По делото е установено по категоричен начин, че касаторът е извършил нарушение на правилата за движение установени в чл. 21, ал. 2 във вр. с, ал. 1 от ЗДвП, за което е санкциониран с оспорения пред Софийския районен съд електронен фиш. Правилно съдът е приел, че административнонаказателната отговорност е била законосъобразно ангажирана, тъй като касаторът е извършил вмененото му нарушение, електронният

фиш съдържа изискуемите в чл. 189, ал. 4 от ЗДвП реквизити и при издаването му не са допуснати процесуални нарушения.

Софийският районен съд е постановил обжалваното решение след точен и обективен анализ на събраните доказателства, като е изпълнил задължението си, разглеждайки делото по същество, в хода на съдебното производство да установи с допустимите от закона доказателствени средства дали е извършено твърдяното нарушение и обстоятелствата, при които е извършено. Събрани са необходимите и относими доказателства, а в обжалваното решение се съдържат мотиви по преценката им, формирани са правни изводи, които настоящият съдебен състав споделя.

Неоснователни са доводите на касатора за приложимост на разпоредбата на чл. 82 от ЗАНН, тъй като последната се отнася за различна от настоящата хипотеза - след влизане в сила на актът, с който е наложено административното наказание. Двегодишната давност по чл. 82 от ЗАНН касае изпълнението на наказанието, а не наказателното преследване. Тази давност се отнася не към датата на извършване на нарушението, а спрямо датата, на която актът, с който се налага съответното наказание е влязъл в сила. В конкретния случай процесният ЕФ не е влязъл в сила, поради което относим е давностният срок по чл. 81, ал. 3, вр.чл. 80, ал. 1 т. 5 от НК, а не този по чл. 82, ал. 1 т. 5 НК. Приложим е срокът за административно-наказателно преследване, предвиден по чл. 80, ал. 1 т. 5 от НК, към който препраща чл. 11 от ЗАНН, както безпротиворечиво приема съдебната практика, като абсолютният давностен срок е четири години и половина по смисъла на чл. 81, ал. 3, вр.чл. 80, ал. 1 т. 5 от НК. Предвид датата на нарушението по ЕФ - 22.07.2019 г., давностният срок за административно-наказателно преследване по чл. 81, ал. 3, вр.чл. 80, ал. 1 т. 5 от НК, не е изтекъл.

По посочените съображения, касационният съд приема, че при постановяването на обжалваното решение не са допуснати нарушения на закона, представляващи касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 3 от НПК, поради което решението следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора в полза на ответника следва да се присъдят разноски за осъществено процесуално представителство от юрисконсулт, които се определят в размер на сумата от 80.00 лева на основание чл.37 ЗПП във вр.чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

С оглед на изложеното и на основание чл.221, ал.2 АПК във вр. с чл.63 ЗАНН, Административен съд София-град, XIX-ти касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 3846/18.10.2022 г., постановено по НАХД № 2462/2022 г. по описа на Софийския районен съд.

ОСЪЖДА С. В. П. да заплати на Столичната дирекция на вътрешните работи разноски по делото в размер на 80.00 (осемдесет) лева.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.